

Åpne Dører

Forfølgelseslisten 2011

World Watch List 2011

Om listen

Åpne Dørers **Forfølgelsesliste** rangerer de 50 landene hvor forfølgelsen av kristne er verst. Listen omfatter kristenforfølgelse mot alle kristne trosretninger i hvert land. Fokuset ligger på forfølgelse relatert til deres tro, ikke på forfølgelse basert på politiske, økonomiske, sosiale, etniske eller andre årsaker.

Hvordan er listen utarbeidet?

Rapportperioden for denne utgaven av World Watch List er fra 1. november 2009 til og med 31. oktober 2010, noe som betyr at november og desember 2010 ikke er inkludert.

Rapporten gir en oversikt over situasjonen for kristne i land der religionsfriheten blir krenket i større eller mindre grad. Innholdet i rapporten er et resultat av materiale fremskaffet gjennom en **spesialdesignet undersøkelse** som inneholder 50 spørsmål.

Hvert svar gir et bestemt antall poeng, og det totale antall poeng bestemmer om og hvor et land havner på forfølgelseslisten. **Jo høyere antall poeng, desto mer undertrykkelse og forfølgelse finnes det i landet.**

Den maksimale summen er 100. Dette innebærer full negativ score på samtlige spørsmål.

“Variasjons-kolonnen” gir en indikasjon på hvor sikker informasjonen er. Noen ganger er informasjonen ubekreftet eller ufullstendig. I de tilfellene vil tallet stige. Noen land kan derfor befinne seg lenger ned på rankingen enn de egentlig skulle ha vært, fordi det ikke finnes fullstendig dokumentasjon fra landet.

Spørsmålene i undersøkelsen dekker ulike aspekter knyttet til religions- og trosfrihet:

a) Kristnes offisielle, juridiske status.

Garanterer grunnloven eller andre nasjonale lover religionsfrihet?

Er det lovlig å konvertere til en annen religion?

b) Den faktiske situasjonen for kristne.

Blir kristne drept på grunn av sin tro?

Blir kristne fengslet, sendt til arbeidsleire eller til psykiatriske sykehus på grunn av sin tro?

c) Kirkens rolle i samfunnet.

Har kristne lov til å trykke og distribuere kristent materiell?

Sensureres kristne publikasjoner, eller er de kanskje helt forbudt?

d) Andre faktorer som kan hindre fri religionsutøvelse.

Blir kristne møteplasser og/eller hjem angrepet på grunn av anti-kristelige motiver?

Forfølgelseslisten 2011

World Watch List 2011

	LAND	Januar 2011	Januar 2010	Variasjon*
1.	Nord-Korea	90,5	90,5	0,0
2.	Iran	67,5	65,5	0,0
3.	Afghanistan	66,0	61,5	1,5
4.	Saudi-Arabia	64,5	63,5	2,0
5.	Somalia	64,0	62,5	1,0
6.	Maldivene	63,0	62,0	0,0
7.	Jemen	60,0	60,5	2,0

	Brutal forfølgelse
	Sterk forfølgelse
	Alvorlige problemer
	Diskriminerende begrensninger
	En del problemer

8.	Irak	58,5	48,0	0,0
9.	Usbekistan	57,5	56,0	0,0
10.	Laos	56,0	56,0	0,0
11.	Pakistan	55,5	51,5	0,0
12.	Eritrea	55,0	54,5	3,5
13.	Mauritania	53,5	59,5	0,0
14.	Bhutan	53,5	53,5	0,0
15.	Turkmenistan	51,5	49,5	0,0
16.	Kina	48,5	51,5	0,0
17.	Qatar	48,5	48,0	0,0
18.	Vietnam	48,0	46,0	0,0
19.	Egypt	47,5	47,0	0,0
20.	Tsjetsjenia	47,0	47,0	0,0
21.	Komorene	46,5	48,0	0,0
22.	Algerie	45,0	41,0	0,0
23.	Nord-Nigeria	44,0	41,0	2,0
24.	Aserbajdsjan	43,5	42,0	0,0
25.	Libya	41,0	42,5	0,0
26.	Oman	41,0	40,0	1,0
27.	Burma/Myanmar	40,0	42,0	0,0
28.	Kuwait	40,0	38,0	0,0
29.	Brunei	39,5	38,5	1,5
30.	Tyrkia	39,5	36,0	2,0
31.	Marokko	39,5	34,0	0,0
32.	India	39,0	41,0	0,0
33.	Tadsjikistan	38,0	38,0	0,0
34.	Forente Arabiske Emirater	37,5	37,0	2,0
35.	Nord-Sudan	37,0	38,0	0,0
36.	Zanzibar (Tanzania)	36,0	36,0	0,0

37.	Tunisia	35,0	30,0	0,0
38.	Syria	34,5	30,0	0,0
39.	Djibouti	33,5	34,0	0,0
40.	Jordan	33,5	32,0	0,0
41.	Cuba	33,5	32,0	0,0
42.	Hviterussland	32,0	30,0	3,0
43.	Etiopia	30,0	29,5	0,0
44.	Gaza og Vestbredden	29,5	27,5	1,5
45.	Bahrain	28,5	27,0	1,5
46.	Kirgisistan	28,5	26,5	0,0
47.	Bangladesh	27,5	29,0	0,0
48.	Indonesia	26,5	26,5	0,0
49.	Sri Lanka	26,0	30,0	0,0
50.	Malaysia	22,5	21,5	0,0
	Russland	22,5	18,5	0,0

* **Variasjons-kolonnen** på høyre side gir en indikasjon på hvor sikker informasjonen er. Noen ganger er informasjonen ubekreftet eller ufullstendig. I de tilfellene vil tallet stige. Noen land kan derfor befinne seg lenger nede på rankingen enn de egentlig skulle ha vært, fordi det ikke finnes fullstendig dokumentasjon fra landet.

De 10 landene på topp

1. NORD-KOREA

Situasjonen i **Nord-Korea** fortsetter å være katastrofal. Det er ingen endring i antall poeng totalt, men det betyr ikke at situasjonen har blitt stabilisert. Tvert imot, i løpet av det siste året har generelle endringer påvirket hele befolkningen, inkludert de kristne. På grunn av valutareformer, ser det ut til at to av ti mennesker har mistet sine hjem.

Foruten den økonomiske krisen, har Nord-Korea også blitt rammet av naturkatastrofer. Dusinvis av nord-koreanere døde i oversvømmelser og jordskred som var forårsaket av en tyfon.

Hele landet er preget av den såkalte Juche-ideologien og tilbedelsen av "Den store leder". Som et resultat av dette har de kristne ikke engang rett til å eksistere, ifølge regjeringen. På

tross av forfølgelsen vokser antall kristne sakte. Kristne er utsatt for stor risiko og mange farer, de fleste av dem dødelige.

I 2010 ble flere hundre kristne arrestert av forskjellige grunner. Noen ble drept og andre dømt til konsentrasjonsleire. For eksempel oppdaget myndighetene i mai 2010 en kristen husmenighet i Pyung-sung-provinsen, og tre kristne ble straks dømt til døden. De andre 20 kristne ble sendt til en arbeidsleir.

Også politisk er det endringer. I september ble **Kim Jong-Eun**, Kim Jong Il's tredje sønn, offisielt utpekt til general og opphøyd til nestkommanderende i Det sentrale militær-rådet. Dette bekrefter det nåværende regimets intensjon om å gjøre Kim Jong Eun til arvelig etterfølger. Vil situasjonen endre seg for de kristne når Kim Jong Eun blir den nye lederen? Mange mennesker i landet har liten tro på det.

2. IRAN

Det totale antall poeng har økt noe for **Iran**. I løpet av rapportperioden har kristne blitt arrestert i bølger, spesielt i desember 2009 og de tre første månedene i 2010. Mange gudstjenester blir overvåket av det hemmelige politi. Kristne som er aktive i kirker eller i husmenigheter blir presset. De blir forhørt, arrestert, satt i fengsel og banket opp. Enkelttroende blir undertrykt av samfunnet, etter press fra myndighetene.

I løpet av rapportperioden har det ofte vært demonstrasjoner mot den iranske regjering. Mye tyder på at den iranske regjering er i krise, med mange innbyggere som åpent fortsetter å protestere mot den. I et forsøk på å få oppmerksomheten bort fra disse problemene, slår regimet blant annet til mot de kristne. Totalt ble flere hundre kristne arrestert.

Mange av de arresterte kristne er blitt løslatt mot kausjon. De blir imidlertid ofte overvåket av myndighetene og kan bli innkalt til flere rettshøringer. Det er også en fare for aksjoner fra islamistiske ekstremister, spesielt når kristne er involvert i å dele sin tro med muslimer. Volden kan komme fra en kilde så nær som ens egen familie. En konvertitt fra islam døde som et resultat av skader han fikk da han ble alvorlig banket opp av et familiemedlem i tredje kvartal av 2010.

Den kristne kirke i Iran fortsetter å vokse og teller nå minst 450 000 troende (inkl assyriske/armenske kristne). Det er tegn som tyder på et stort behov for Bibler. Hundrevis av Bibler ble tatt av sikkerhetsstyrker og brent i første halvdel av 2010. Det er lenge siden myndighetene har slått så hardt ned på Bibel-distribusjon i landet.

Islam er den offisielle religionen i Iran, og alle lover og regler må stemme overens med den offisielle fortolkningen av sharia-loven. Selv om etniske kristne (armenere og assyrere) er en godkjent religiøs minoritet, har også de rapportert om fengslinger, fysiske overgrep, trakassering og diskriminering på grunn av sin tro. Armenske og assyriske kirker har lov til å undervise og forkynde på sitt eget språk, men det er forbudt gjøre det overfor mennesker med muslimsk bakgrunn (og som snakker farsi). Basert på juridiske fortolkninger av sharia-lovene kan enhver muslim som forlater islam for å gå over til en annen religion, bli møtt med dødsstraff.

3. AFGHANISTAN

Situasjonen i **Afghanistan** er blitt forverret i løpet av det siste året. Regjeringen økte forfølgelsen av kristne med muslimsk bakgrunn. Afghanistan har en befolkning på mer enn 28 millioner mennesker. Det er svært få kristne blant dem. Afghanske troende blir ikke akseptert av det islam-dominerte samfunnet, og lovgivningen er ikke klar når det gjelder kristnes religiøse rettigheter.

I løpet av 2010 var det mange eksempler på trusler mot kristne. I mai og juni 2010 viste det afghanske fjernsynsnettverket Noorin flere ganger et innslag med kristne fra muslimsk bakgrunn som ble døpt. Kristne hjelpeorganisasjoner ble også anklaget for å drive evangelisering. Som svar på TV-reportasjen krevde sekretæren i Underhuset under et møte i parlamentet at disse kristne som hadde konvertert fra islam, måtte henrettes.

Fjernsynssendingen og regjeringens svar førte til demonstrasjoner i Kabuls gater og i andre afghanske byer. Flere hundre demonstranter ropte drapstrusler mot kristne konvertitter og krevde at kristne organisasjoner skulle utvises på grunn av deres antatte kristne innflytelse. Presset på afghanske kristne økte i løpet av fjoråret, og mange søkte trygghet i andre nabolag eller byer, eller de flyktet fra landet.

Det har vært flere arrestasjoner og rettssaker mot kristne i 2010. I august ble flere kristne hjelpearbeidere drept av ukjente overfallsmenn. Afghanske kristne fortsetter å lide forfølgelse og til og med vold fra sine egne familier og fra andre. For første gang i landets historie er det nå en offentlig debatt om afghanere har lov til å være kristne, og om de har noen rettigheter.

4. SAUDI-ARABIA

På tross av det faktum at det totale antall poeng økte litt for **Saudi-Arabia**, har landet sunket fra en 3. til en 4. plass på listen. Bakgrunnen for denne endringen er den betydelige forverringen i Afghanistan.

Poengøkningen for Saudi-Arabia kan forklares av rapporter vi mottok om at flere kristne ble fysisk skadet for sin tro i løpet av siste rapportperiode, noe som ikke var tilfelle året før. Antakelig er det totale antall kristne som møter denne type forfølgelse atskillig høyere, men det er vanskelig å skaffe informasjon om dette fra et så lukket land som det saudiske Wahhabist-kongedømmet.

Tolv filippinske kristne og en prest ble arrestert mens de var til stede på en gudstjeneste i et privathjem den 1. oktober. De ble siktet for å drive proselyttisme og ble midlertidig løslatt (en av dem mot kausjon). I tillegg flyktet flere kristne fra landet på grunn av undertrykkelse av trosrelaterte grunner. I enkelte tilfeller sto livet deres på spill.

De fleste kristne i Saudi-Arabia er utlendinger som bor og arbeider midlertidig i landet. De fleste av disse kommer fra Filippinene. I tillegg til å bli utnyttet og dårlig betalt, opplever mange av disse utenlandske arbeiderne jevnlig verbal og fysisk vold på grunn av sin kristne tro. Det finnes en rekke nasjonale konvertitter fra islam som lever ut sin tro i dypeste hemmelighet.

Religionsfrihet eksisterer ikke i dette som er hjertet av islam, hvor innbyggerne bare har lov til å tilhøre én religion, nemlig islam. Ingen beskyttelse, verken juridisk eller på annen måte, blir gitt til ikke-muslimske innbyggere. Lovsystemet er basert på islamsk lov (sharia). Apostasi (omvendelse til en annen religion) er straffbart med døden hvis ikke den anklagede angren.

Selv om myndighetene anerkjenner ikke-muslimers rett til å ha religiøse samlinger privat, respekterer ofte ikke det hemmelige politi, "Muttawa," denne rettigheten. Det var Muttawa som arresterte de ovenfor nevnte 13 kristne i oktober.

Offentlige ikke-muslimske gudstjenester og samlinger er forbudt i Saudi Arabia. Kristne som eventuelt organiserer eller deltar i slike aktiviteter risikerer arrestasjon, fengsling, pisking, deportasjon og noen ganger tortur. Kristne fra muslimsk bakgrunn risikerer også æresdrap hvis familien eller andre i deres sosiale omgivelser oppdager deres nye tro.

5. SOMALIA

Situasjonen for kristne i **Somalia** ble verre i løpet av 2010. Det ble tegnet et negativt bilde av kristne i media, åtte kristne led martyrdøden og en fjerdedel av de kristne flyktet fra landet.

Republikken Somalia har vært i borgerkrig siden 1991. Landet er delt opp i det selverklærte uavhengige Somaliland (nord-vest), det autonome Puntland (nord-øst) og det sørlige Somalia med hovedstaden Mogadishu. Mens Somaliland og Puntland er relativt stabile, er sør-Somalia svært ustabil. Det skyldes at de islamistiske militsgruppene *al-Shabaab* og *Hizbul Islam* slåss mot republikkens overgangsregjering, dens allierte *Ahlu Sunnah Jama'a* og 6000 soldater fra den Afrikanske Union.

Den islamistiske bevegelsen *al-Shabaab* kontrollerer 90 % av det sørlige Somalia, mens overgangsregjeringen er fortrent til en liten del av hovedstaden. Den autoritære *al-Shabaab*-bevegelsen tvinger igjennom en streng fortolkning av sharia i de territoriene den kontrollerer. Bevegelsen er ekstremt radikal på grunn av innflytelsen fra al-Qaida. Følgelig avtar støtten fra den lokale befolkning. Samtidig arbeider *al-Shabaab* målrettet for å fjerne all kristendom fra landet.

6. MALDIVENE

Situasjonen på **Maldivene** har ikke endret seg dramatisk siden forrige rapport. I øyriket Maldivene er islam offisiell statsreligion, og alle innbyggere må være muslimer. Forfølgelse av kristne på Maldivene er systematisk: lovgivningen forbyr utøvelse av alle andre religioner enn islam; regjeringen ser på seg selv som beskytter og forsvarer av islam; kirker er forbudt; import av kristent materiell er forbudt; diskrimineringen av ikke-muslimer er total; den sosiale kontrollen er enorm, og den gjennomsnittlige maldiver er enig i forbudet mot andre religioner enn islam.

I Maldivene – som er et av landene i verden med minst kristent nærvær og innflytelse – finnes det bare en håndfull nasjonale kristne. De praktiserer sin tro individuelt og i ekstrem hemmelighet av frykt for å bli oppdaget. Ingen konvertitt er blitt drept for frafall (apostasi)

på Maldivene. Det er et par rapporter om utenlandske kristne som ble anholdt og utvist fra landet etter at det ble funnet kristent materiell i bagasjen deres.

7. JEMEN

Jemen ligger fremdeles som nummer syv på listen, men det totale antall poeng gikk litt ned sammenlignet med fjorårets oversikt. Det betyr ikke at situasjonen for de kristne er forbedret. Hovedgrunnen for den svake nedgangen i poeng skyldes det faktum at vi i løpet av 2010 ikke mottok rapporter om kristne som ble drept for sin tro, mens dette var tilfelle året før.

Flere kristne utlendinger som hadde bodd i landet i mange år, ble utvist fra landet uten at de fikk oppgitt noen grunn for det.

Grunnloven i Jemen erklærer at islam er statsreligion og at sharia er kilden for all lovgivning. Så lenge utlendinger ikke deler den kristne tro med muslimske innbyggere, blander ikke regjeringen seg inn i deres kristne aktiviteter. Men nasjonale innbyggere i Jemen har ikke lov til å konvertere til kristendommen (eller til andre religioner).

Konvertitter fra islamsk bakgrunn kan få dødsstraff hvis den nye troen deres blir oppdaget. Konvertitter fra islam møter også motstand fra ekstremistgrupper, som truer "apostater" med døden hvis de ikke vender tilbake til islam. Det er ulovlig å drive kristent arbeid rettet mot muslimer.

Man regner med at det finnes flere tusen kristne rundt om i landet. De fleste av dem er utlendinger (vestlige, sør- og østasiater, arabere) eller flyktninger (stort sett etiopiere). Det finnes noen få nasjonale konvertitter fra islam. I byen Aden er det noen få kirker, men nord i landet er kirkebygg forbudt.

8. IRAK

Irak er et av landene med størst endring på årets forfølgelsesliste. Landet gikk fra en 17. plass til en 8. plass. Økningen i antall poeng skyldes et høyt antall voldsepisoder mot kristne, noe som førte til mange skader og dødsfall. I tillegg ble det mottatt mer informasjon når det gjelder antall bortførte kristne og antallet kristne som ble skadet i spesifikt anti-kristne angrep.

Bombeangrep mot kirker i desember 2009 førte til at så mange som halvparten av byens kristne befolkning flyktet fra Mosul. Angrep mot kristne økte klart under parlamentsvalget; volden startet like før det planlagte valget i januar 2010 og varte til det faktiske valget i begynnelsen av mars.

De to groveste voldsepisodene mot kristne i 2010 var bombeangrepet i mai mot busser som var fulle av kristne studenter, og terroristangrepet mot den syrisk-katolske kirken i Bagdad i slutten av oktober. I den første hendelsen ble tre studenter drept og 180 skadet, mange av dem er blitt skadet eller funksjonshemmet for resten av livet.

I den andre hendelsen, som er blitt kalt "det mest dødelige angrepet mot lokale kristne siden

islamske ekstremister begynte å jakte på dem i 2003,” ble 58 kristne drept og minst 60 ble skadet. Minst 90 kristne er blitt drept i løpet av rapportperioden, inkludert flere målrettede drap av kristne i Mosul, Bagdad og Kirkuk.

Rundt 334 000 kristne bor fortsatt i Irak. Det er mindre enn halvparten av antallet i 1991. Etter Saddam Husseins fall har situasjonen blitt betraktelig forverret. De fleste kristne tilhører tradisjonelle trosretninger som den assyrisk-kaldeiske, katolske eller armenske kirke, men det er også flere tusen evangeliske kristne i landet. Siden Saddam Husseins fall har situasjonen blitt betraktelig forverret.

Vold mot kristne er motivert av religiøse, politiske, økonomiske og sosiale årsaker. Kristne lider på grunn av en anti-vestlig atmosfære i landet, og de blir sett på som samarbeidspartnere med vestlige land. Fordi vestlig nærvær og innflytelse i landet avtar når mange av styrkene nå er i ferd med å trekkes ut, benytter ekstremister muligheten til å terrorisere kristne og tvinge dem ut av landet. Volden har ført til at flere hundre tusen irakere, både muslimer og kristne, har forlatt landet, og mange flere er fordrevet inne i Irak, spesielt til Kurdistan.

9. USBEKISTAN

Usbekistan ligger igjen på listen over de 10 landene på topp. Det totale antall poeng er nesten det samme som i fjor, men presset på usbekiske kristne har økt siden den gang. Før fikk kristne bøter som straff for å bryte religionsloven, mens det nå ofte blir gitt korte fengselsstraffer (3-15 dager).

I hver eneste usbekiske by opplever kristne nå sterkere press enn tidligere. Det har nesten ikke blitt gitt tillatelse til noen nye kirkeregistreringer; i stedet har mange kirker mistet registreringen og noen har mistet kirkebygningen sin. Protestantiske kirker blir ofte betraktet som en destabiliserende faktor i samfunnet. De opplever press fra flere sider: Regjeringen arresterer, bøtelegger og fengsler dem; lokalsamfunnet tar fra dem jobbene og vanlige borgerrettigheter; islamsk presteskap og slektninger presser dem med slag, avvisning, ydmykelse og ofte bortvisning fra familiehjemmet.

Religionslovene er strenge, og kristne aktiviteter rettet mot muslimer er forbudt. Regelmessig utsettes kristne for negativ omtale på TV, og fiendtlige holdninger fra lokale myndigheter og rettssystemet er faktorer som forverrer situasjonen for kristne i landet.

10. LAOS

Laos er det andre kommuniststyrte landet av de øverste ti på listen (sammen med Nord-Korea). På tross av manges forventninger har ikke situasjonen i Laos blitt bedre siden forrige rapport. Kirken er relativt liten, men fortsetter å vokse (den teller rundt 200 000 troende, de fleste tilhører etniske minoriteter).

Det var ingen forbedring i forhold til religionsfriheten i året som gikk. Forfølgelse i Laos inkluderer restriksjoner i lovverket. Regjeringens holdning er svært negativ og restriktiv mot de kristne, og alle troende er under streng overvåkning fordi de blir betraktet som agenter

for USA for å få politisk endring i retning av "demokrati".

Kirken kan ikke operere fritt, og kirkens aktiviteter i samfunnet er begrenset. Kristne blir begrenset i sine roller i familien og i landsbyen. Kristne konvertitter som slutter å dyrke onde ånder, kommer under sterkt sosialt press.

Fra tid til annen blir kristne arrestert, og mange av dem opplever sterkt fysisk og emosjonelt press (tortur) for at de skal fornekte sin (nye) tro. I løpet av fjoråret ble minst 25 kristne drept; minst 20 andre ble arrestert og holdt i fengsel uten rettsak. Kristne ble regelmessig fysisk trakassert og flere av kirkene ble ødelagt eller skadet. Flere tusen kristne hmong-flyktninger lever i Thailand. Til tross for en høy grad av forfølgelse i Laos, er det mange uregistrerte aktiviteter, og kirken ser ut til å vokse.

Land som har klatret oppover på listen

Landene som har klatret oppover på listen, er:
Afghanistan, Irak, Pakistan, Vietnam, Algerie, Nord-Nigeria, Kuwait, Tyrkia, Marokko, Tunisia, Syria og Kirgisistan.

3. AFGHANISTAN

Se listen over "10 på topp-landene"
Steg 4,5 poeng; fjorårets plassering: 6

8. IRAK

Se listen over "10 på topp-landene"
Steg 10,5 poeng; fjorårets plassering: 17

11. PAKISTAN

Opp 4 poeng; fjorårets plassering: 14

Landet har den største kristne befolkningen av de 15 som rangerer høyest på forfølgelseslisten: trolig mer enn 5 millioner kristne. De har opplevd en forverring i religionsfriheten i året som ligger bak. Landet har steget fra en 14. til en 11. plass på årets liste.

29 kristne led martyrdøden fra 1. november 2009 til 31. oktober 2010, med dødelige angrep hver eneste måned. Fire kristne ble dømt til lange fengselsstraffer for blasfemi mot islam. Minst 58 kristne ble kidnappet, mer enn 100 kristne ble fysisk skadet, og det ble rapportert angrep på kristne kirker og eiendommer 14 ganger i løpet av perioden.

Store oversvømmelser i sommer sendte 14 millioner mennesker på flukt. Dette ga ekstremt anledning til å fortrenge kristne grupper fra deres tradisjonelle landsbyer og byer. Kristne ble ofte nektet både mat og husly med begrunnelsen at "dere er ikke en av oss."

Åpne Dører fikk raskt i gang store hjelpesendinger for å kanalisere hjelp gjennom kirkelige nettverk til de kristne som hadde mistet alt, noe som førte til følgende uttalelse fra en pakistansk pastor: "Hvis de kristne forlater hjemmene sine for å finne hjelp, vil ekstremistene ikke tillate at de får komme tilbake til stedene der de er født og oppvokst ... Dette er en kritisk tid for den pakistanske kirkes vitnesbyrd." Som Irak har Pakistan en svak og korrump regjering som gjør lite for å begrense ekstremister, på tross av offentlige forsikringer om det motsatte.

18. VIETNAM

Opp 2 poeng; fjorårets plassering: 21

Situasjonen i **Vietnam** ble litt forverret. Det var hovedsakelig på grunn av bortføringen av en vietnamesisk stammekristen den 26. januar 2010 av to menn fra sikkerhetspolitiet. Bortføringen skjedde av ukjent årsak. Vi mottok også mer detaljert informasjon fra lokale kjentfolk om press fra landsbyboere, familie, buddhistisk presteskap og shamaner.

22. ALGERIE

Opp 4 poeng; fjorårets plassering: 25

Situasjonen for kristne i **Algerie** er blitt vanskeligere. I forrige periode ble det ikke rapportert noen hendelser. I nåværende periode er det blitt rapportert et økende antall episoder. En kristen ble dømt til fengsel for å ha delt evangeliet med muslimer. Ti rettsaker mot kristne ligger fremdeles på vent fra 2008.

Elleve kristne ble arrestert for å ha brutt fastemånedens ramadan. En protestantisk kirke i Tizi Ouzou ble to ganger angrepet av en mobb, kirkemedlemmene ble truet og pastoren fysisk mishandlet, og han fikk drapstrusler. Den protestantiske kirken i Larbaa Nath ble beskyldt for ulovlig kristen aktivitet etter 2006-Forskriften 06-03 om å møtes i et leid hus. Pastoren og tre eldste ble arrestert.

På andre steder ble kristne banket opp, truet, bøtelagt eller hindret på grunn av sin tro. Den algierske regjering er bekymret over den eksplosive veksten i antall kristne i landet. Evangeliet har nådd hjertene ikke bare til berberfolket, men også til arabere. En av årsakene til veksten har trolig sammenheng med det dype traumet folket i Algerie opplevde under borgerkrigen mellom muslimer og regjeringen (1991 – 1999). Samtidig virker Guds Ånd på forunderlig vis i landet. Selv om den algierske regjering understreker sin lange historie med religiøs toleranse, så har ikke Den Protestantiske Kirke i Algerie blitt offisielt anerkjent som forventet. Innflytelsen fra al-Qaida i landet avtar, men innflytelsen fra Salafister øker. De overvåker åpenbart de kristnes aktiviteter.

23. NORD-NIGERIA

Opp 3 poeng; fjorårets plassering: 27

Situasjonen for de kristne i **Nord-Nigeria** ble vanskeligere det siste året. Volden mellom kristne og muslimer i delstaten Plateau førte til at bortimot 2000 kristne ble drept, 2000 kristne hjem ble ødelagt og 4 000 ble tvunget til å flykte. Samtidig ble anslagsvis 500 muslimer drept.

I andre delstater, som Kano, Katsina og Zamfara, har kirker blitt ødelagt, kristne fengslet og rundt hundre barn ble kidnappet. Kristne gutter bortføres for å bli oppdratt som muslimer; jenter blir kidnappet og giftet bort til muslimske menn for slik å tvinge dem inn i islam.

Forfølgelse av kristne i Nord-Nigeria skriver seg blant annet fra forestillingen om at muslimer er forskjellige fra og overlegne ikke-muslimer. Dette baseres på fortolkninger av islams hellige skrifter. I regionens historie har muslimene fra Hausa-Fulaner-stammene i det nordlige Nigeria anvendt denne forestillingen om overlegenhet på alle ikke-muslimer som de erobret i deres jihad i det 19. århundre. Den økonomiske ryggraden til det jihad-baserte Sokoto-kalifatet var slaveri av overveiende ikke-muslimer, hvorav de fleste var kristne etter kirkens misjonsaktivitet.

Britisk kolonialisering i det 19. og 20. århundre avskaffet slaveriet, men Storbritannia brukte den nordlige muslimske maktstrukturen for å styre det daværende nord-nigerianske Protektoratet (regioner fra nord og midt-Nigeria). Etter uavhengigheten og fram til 1990-tallet forble denne nordlige maktstrukturen intakt. Nigerias borgerkrig (1967–1970), som førte til dannelsen av 36 delstater, truet den muslimske makten i den nordlige regionen. Innføringen av sharia-lovgivning i de 12 nordligste delstatene etter 1999 kan bli sett på som en beskyttelse av muslimsk identitet og makt i regionen.

Syv nordlige delstater er ennå ikke sharia-dominert, noe som forsinker full gjenopprettelse av nordlig muslimsk identitet og makt. Delstaten Plateau, med sin kristne majoritet, ligger i frontlinjen av denne maktkampen, og lokale muslimske interesser blir brukt som påskudd for å fremme dette nordlige anliggendet. Situasjonen i Plateau blir imidlertid delvis tåkelagt på grunn av lignende konflikter om makt og privilegier andre steder i Nigeria, men hvor etnisitet (og ikke religion) er den eneste forskjellsmarkøren. De juridiske definisjonene av "indigene" (innfødt) og "settler" (innflytter) spiller også en stor rolle. Dette må Nigeria finne en nasjonal og grunnlovsmessig løsning på. På grunn av mye korrupsjon er Nigeria en tilnærmet mislykket stat, noe som avgjort ikke bidrar til en rask og varig løsning.

Kristne i delstaten Plateau blir beskyldt for å bruke vold mot muslimer. Som et svar på det peker de på at i de syv krisene som Plateau har hatt siden 1994, var det alltid muslimer som startet grusomhetene, og at de kristne bare forsvarte seg. Ved siden av dette er det store grupper av fattige og arbeidsløse ungdommer – de fleste muslimer, slike som Almajirai (islamske utdannelsesstudenter), men også kristne (f.eks. gategjenger) — som blir kjøpt for litt penger av mektige menn, slik at disse kan realisere sine politiske mål og interesser.

For øyeblikket føler kristne at "nok er nok" og "vi har ikke flere kinn vi kan vende". De stiller spørsmålet: "Står vi i fare for å bli slaktet?" Kristne Ibo'er i byen Jos har erklært at de er klare til å bruke våpen når de blir angrepet av muslimer i neste krise. For å si det kort, så er forfølgelse av kristne i det nordlige Nigeria, spesielt i delstaten Plateau, et sammensatt fenomen der politiske og økonomiske dimensjoner også spiller en viktig rolle.

28. KUWAIT

Opp 2 poeng; fjorårets plassering: 31

Situasjonen i **Kuwait** ble til en viss grad forverret. Vi mottok rapporter om en kristen med muslimsk bakgrunn, som flyktet på grunn av trosrelaterte årsaker, og en kristen som ble arrestert etter falske anklager. Vi mottok også mer informasjon om skolesituasjonen: regjeringen krever islamsk religiøs opplæring for alle elever i både offentlige og private skoler. Det er forbudt å undervise kristendom, selv til lovlig anerkjente kristne.

30. TYRKIA

Opp 3,5 poeng; fjorårets plassering: 35

Situasjonen i **Tyrkia** ble forverret sammenlignet med i fjor. Tyrkia er kjent som en sekulær stat, men enkelte lover blir brukt på diskriminerende måter overfor kristne. Tyrkia har historisk sett bare anerkjent fire religiøse minoriteter: Hanafi Sunni Islam, Den gresk-ortodokse kirke, Den armensk-apostolske kirke, og jødedom. Den syrisk-ortodokse kirke er ikke anerkjent som en religiøs minoritet, men har tillatelse til å drive kirker.

Protestantiske kristne kan kun møtes til gudstjeneste hvis de har mottatt offisiell organisasjonsstatus. Tyrkia har definert et lite antall religiøse grupper som de anerkjenner, og undertrykker i praksis alle andre. I løpet av det siste året har det vært arrestasjoner av kristne og også fysiske angrep. To menn ble dømt til syv måneders fengsel fordi de ble anklaget for å samle inn informasjon om borgere uten tillatelse. Retten dømte dem til å betale en bot på 4500 lira (US\$170) i stedet for å sette dem i fengsel.

Religiøse møter i hjemmene blir sterkt mislikt i enkelte deler av landet (av frykt for muslimske ekstremister). Større strukturelle spørsmål gjenstår når det gjelder kirkeeiendom og omtale av kristne i media. Det blir sett på som en stor vanære hvis noen i Tyrkia forlater islam for å gå over til kristen tro. Trusler mot ikke-muslimer skaper en atmosfære av press og redusert frihet for kristne grupper.

31. MAROKKO

Opp 5,5 poeng; fjorårets plassering: 37

Situasjonen i **Marokko** ble betydelig forverret i løpet av 2010. På tross av sin lange historie med religiøs toleranse har de marokkanske myndighetene begynt med nøye overvåkning, i tillegg til å true og hindre kristne grupper i landet. To små kristne samlinger ble raidet av sikkerhetsstyrker: de nasjonale kristne ble arrestert og de utenlandske kristne utvist for å ha drevet med proselyttisme.

I første halvdel av 2010 ble mer enn 150 utenlandske kristne arbeidere utvist, anklaget for å drive med proselyttisme. Blant dem var en egyptisk katolsk prest og to kvinner med barn. Kvinnene var gift med marokkanske troende. Lokale kristne ble forhørt, truet, arrestert og mishandlet av politiet for å framkalle bevis som kunne gi grunnlag for å utvise de utenlandske kristne. Kirkeledere blir grundig overvåket av politiet, og troende lever under

sterkt press. Hjemmemenigheter har avlyst møtene sine, slik at de slipper husundersøkelser eller at medlemmene blir oppdaget. Enkelte frykter angrep mot menighetene nå som de utenlandske kristne er borte.

En landsomfattende ekstremistledet kampanje anklaget kristne for proselyttisme, noe som vanligvis blir definert som å bestikke muslimer til å forlate sin tro. 7 000 muslimske ledere signerte et dokument som hevder at kristne begår "moralisk voldtekt" og "religiøs terrorisme." Spesielt Justisdepartementet tegner et mørkt bilde av utenlandske kristne. Som et resultat opplever lokale kristne mer press fra familien og mer diskriminering i samfunnet.

Denne politiske endringen overfor kristne i Marokko kom etter de islamistiske selvmordsangrepene i Casablanca i 2003. Da ble det stilt spørsmål ved marokkanernes religiøse identitet. Disse spørsmålene førte til overvåkning, innskrenkninger og blokkering av alle religiøse grupper som satte det statsgodkjente moderate islam i fare – f.eks. al-Qaida-sympatisører, Salafister, Shia-muslimer og også evangeliske kristne.

En annen grunn for den politiske endringen er kritikk fra andre muslimske land som mener at Marokko blir "et Bangkok i den arabiske verden" med et stort antall sex-turister og mange luksuriøse eiendommer som eies av vestlige utlendinger. Marokkansk lov tillater at utlendinger som blir ansett for "å være en trussel for offentlig ro og orden", blir utvist eller nektet å komme tilbake. Loven fritar imidlertid utlendinger fra utvisning hvis de tilfredsstiller visse krav til oppholdstillatelse. Enhver utlending kan be om annullering av hans eller hennes utvisning innen 48 timer etter at de fikk beskjeden.

Ifølge marokkansk lov er det ikke en forbrytelse å konvertere frivillig. En marokkansk muslim som konverterer til kristendommen, blir imidlertid behandlet som en kriminell av politiet. Selv om de utviste kristne utlendingene kjente til marokkanere som hadde konvertert til den kristne tro, benekter de proselyttisme (som blir ansett som en trussel mot offentlig ro og orden). Ingen av de utviste utlendingene ble gitt mulighet til å få utvisningen annullert i retten. De som ble utvist, føler at deres rettigheter ble brutt, enda de tilfredsstilte kravene til oppholdstillatelse.

Den marokkanske kirken står overfor utfordringen med å leve ut sin tro i et samfunn som er blitt mer fiendtlig.

37. TUNISIA

Opp 5 poeng; fjorårets plassering: 43

Tunisias behandling av kristne ble betraktelig forverret i løpet av rapportperioden. Vi mottok mer informasjon om kirkenes situasjon i Tunisia og de økte vanskelighetene for kristne. Det finnes én positiv nyhet: Antallet nasjonale kristne er større enn antatt, noe som bekrefter våre tidligere overslag.

Myndighetenes holdning har imidlertid endret seg. Utenlandske kristne innbyggere opplever flere inspeksjoner og de mistenker at telefonene deres blir avlyttet. Prester i kirker for utlendinger overvåkes, og import av kristne bøker, spesielt på arabisk, blir blokkert.

Nasjonale kirker får ikke registrert seg, og lokale kristne blir forhørt og banket opp så snart det blir kjent at de er blitt kristne. Vi har mottatt rapporter om kristne som blir arrestert, dømt til fengsel, truet på grunn av sin tro, eller presset til å fornekte troen. Enkelte kristne opplevde noe som trolig var innbrudd i hjemmene sine, der myndighetene trolig lette etter bevis.

Selv om grunnloven i Tunisia respekterer religionsfrihet og omvendelse fra islam ikke er forbudt, så oppfører representanter for myndighetene på alle plan seg annerledes. Etter at landet fikk sin uavhengighet i 1956, har ingen nye kirker blitt innvilget offisiell registrering.

38. SYRIA

Opp 4,5 poeng; fjorårets plassering: 41

Syria har lenge vært kjent som et av de mest tolerante landene i Midt-Østen i forhold til religionsfrihet for de kristne, selv om Syrias regime nøye overvåker alle grupper (religiøse og ikke-religiøse). Tradisjonelle kristne kirker pleide å oppleve ganske mye frihet og stabilitet i denne diktaturstaten, så lenge deres aktiviteter ikke forstyrret offentlig ro og orden, og så sant de ikke drev evangelisering.

For et års tid siden begynte imidlertid enkelte kristne grupper og menigheter å evangelisere blant muslimer og nominelle kristne i tradisjonelle kirker. Dette førte til at muslimer konverterte til kristen tro og at nominelle kristne fikk et dypere og mer personlig forhold i sin kristne tro. Dette har ført til mye irritasjon blant den lokale muslimske befolkning, og spesielt blant presteskapet i de tradisjonelle kirkene, som merket at de mistet medlemmer til disse aktive medlemmene.

Den syriske regjering frykter i sin tur voldelige hevnaksjoner fra islamistiske fundamentalister som et svar på at muslimer konverterer til kristendommen. Som et resultat av dette har minst seks bygninger hvor kristne grupper møttes, blitt stengt, de fleste i løpet av tredje kvartal i 2010.

Flere kristne ble arrestert og forhørt på grunn av sine kristne aktiviteter. Utenlandske kristne som tjener de protestantiske kirkene, måtte forlate landet siden visaene deres ikke lenger ble fornyet. I sommer ble kirkekonferanser og leirer avlyst. Hvor lenge Syria vil fortsette å være kjent som en relativt tolerant stat i forhold til religionsfrihet, er et åpent spørsmål.

Den store gruppen med irakiske flyktninger i Syria inkluderer også titusenvise av kristne og kristne konvertitter. Flere hundre av dem blir utsatt for vold på grunn av sin tro. Det er 1,9 millioner kristne i Syria. De fleste av dem er fra ortodokse, katolske eller apostoliske grupper, med det finnes også ca 10 000 protestanter.

46. KIRGISISTAN

Opp 2,0 poeng, fjorårets plassering: 49

Situasjonen i **Kirgisistan** har egentlig ikke endret seg mye siden i fjor. I år har muslimsk motstand mot kristendom vokst, spesielt i landsbyene. En lov om religion ble endret i 2009, og strenge restriksjoner er blitt innført når det gjelder å eie kristen litteratur.

Land som har falt nedover på listen

Følgende land har gått nedover på listen:

Mauritania, Kina, Komorene, Libya, Burma, India, Nord-Sudan, Djibouti, Cuba og Sri Lanka.

13. MAURITANIA

Ned 6 poeng; fjorårets plassering: 8

Situasjonen for de kristne i **Mauritania** ble betydelig bedret i rapportperioden. Det skjedde ingen store hendelser d

En 25 år gammel kvinne fra den nordlige delen av landet ble ubarmhjertig banket opp og brent av sin far og brødre etter at hennes kristne tro ble oppdaget. Hun døde på sykehus av skadene. Mer enn 20 andre kristne – enkelte med barn – mottok drapstrusler på grunn av sin tro, og de fleste av dem måtte flykte fra hjemmene sine for å komme unna. Innflytelsen fra al-Qaida i Maghreb (AQIM) i Mauritania vokser. Gruppen vinner støtte blant lokale mauritaniere og overvåker også kristne i landet. Den mauritanske regjeringen samarbeider med Frankrike og Algerie i å fjerne AQIM-baser for å forhindre at det blir et nytt jihad-land.

16. KINA

Ned 3 poeng; fjorårets plassering: 13

Det er flere tegn på at regjeringen tolererer kristendom mer enn før. Så lenge det ikke skjer noen sensitive hendelser eller høyprofilerte kristne aktiviteter, virker det som om myndighetene er mer tilbakeholdende med å gå til proaktiv og systematisk handling. Selv om regjeringens generelle holdning ser ut til å være streng, finnes det fremdeles forfølgelsesrelaterte hendelser. Religiøse grupper får gjøre mer sosialt arbeid, men bare så lenge regjeringen mener det ikke vil sette i fare samfunnets harmoni og stabilitet.

På slutten av 2009 fikk noen kristne lange fengselsdommer, men i løpet av 2010 skjedde det færre ganger. Likeså var det i 2010 færre kristne møteplasser og hjem som ble angrepet av religiøse grunner.

21. KOMORENE

Ned 1,5 poeng; fjorårets plassering: 16

Det muslim-dominerte **Komorene** består av tre øyer: Grande Comore, Anjouan og Mohéli. Situasjonen på Komorene ble endret denne rapportperioden på grunn av en folkeavstemning om grunnloven i mai 2009. Grunnloven sier nå at islam er statsreligion i landet. Selv om statens og samfunnets holdning mot de kristne ikke endret seg, ble det juridiske rammeverk endret for ikke-muslimer. Når den grunnlovsmessige endringen blir anvendt på forskrifter og vedtekter i det komoriske samfunnet, vil nokså garantert påvirke de kristnes situasjon på en negativ måte. På den annen side er erfaringen at kristne blir overvåket av politiet i ulik grad på de tre øyene. På noen steder kan kristne leve i større frihet.

25. LIBYA

Ned 1,5 poeng; fjorårets plassering: 22

I **Libya** er det ingenting i grunnloven som garanterer religionsfriheten, men Khadaffi Great Green Charter on Human Rights regulerer den til en viss grad. Hvis en kristen konvertitt fra islam blir trakassert eller arrestert av politiet, finnes det ingen juridisk ressurs eller enhet som tar seg av brudd på religiøse rettigheter.

Selv om det var færre forfølgelses-episoder i året som er gått, må libyske kristne leve skjult med sin tro. Alle i landet er preget av en generell mistillit og frykt, og de fleste regner med at de blir overvåket av sikkerhetsstyrker og etterretningstjenesten.

Libya er et overveiende muslimsk land. Det lille kristne samfunnet består av utenlandske kristne fra Afrika sør for Sahara, egyptere og filippinere. Det finnes også noen vestlige kristne utlendinger og noen få nasjonale kristne fra muslimsk bakgrunn. En libysk kristen ble i fjor arrestert og presset til å vende tilbake til islam. En annen ble presset til å forlate landet. Det var vanskelig å fortsette møter for de kristne libyerne.

27. BURMA

Ned 2 poeng; fjorårets plassering: 23

Situasjonen i **Burma** har ikke endret seg så mye siden i fjor. I løpet av fjoråret har vi ikke mottatt rapporter om at kristne ble anholdt eller trakassert for sin tro. Disse små endringene var nok til at Algerie og Nigeria gikk forbi Burma.

32. INDIA

Ned 2 poeng; fjorårets plassering: 26

Grunnen til at India falt så mye på listen i år, skyldes flere faktorer. I 2010 ble "bare" 9 kristne drept i India. En annen faktor er at landets poengsum er et gjennomsnitt av strengt hinduistiske delstater som Karnataka og Madhya Pradesh og delstater der kristne utgjør

flertallet, som i Nagaland og Meghalaya. Dessuten: flere land har gått forbi India fordi situasjonen der ble forverret – Nigeria, Tyrkia, Marokko.

35. NORD-SUDAN

Ned 1 poeng; fjorårets plassering: 30

Forfølgelsen av kristne avtok litt i det muslimske **Nord-Sudan** sammenlignet med i fjor. Dette skyldes noe større frihet for kirkene i nord i perioden før folkeavstemningen i januar 2011, der Sudans oljerike områder i sør med kristne og animister avgjør om Sør-Sudan skal bli et selvstendig land. Folkeavstemningen er del av Comprehensive Peace Agreement som ble inngått i 2005 mellom den nordlige delen ledet av fundamentalistiske National Congress Party og den sørlige delen ledet av Southern Peoples Liberation Movement.

Kristne i Nord-Sudan frykter at uavhengighet fra sør vil føre til slutten på kirken i det sharia-dominerte nord. Når Nord-Sudan reagerer på tapet av Sør, kan kristne bli tvunget til å fornekte troen eller forlate Nord.

Mordforsøket på den katolske erkebiskopen i Khartoum i november fra en arabisk muslim lyktes heldigvis ikke. Episoder med forfølgelse inkluderer fengslingen av to kristne fra muslimsk bakgrunn, politiets assistanse i å kaste ut staben i den presbyterianske kirken i Khartoum for å hjelpe en muslimsk forretningsmann til å overta bygningen, samt raidet på en kristen klinikk i Darfur.

39. DJIBOUTI

Ned 0,5 poeng; fjorårets plassering: 36

Republikken **Djibouti** er et muslimsk land der kirken i overveiende grad består av utlendinger. Et lite antall nasjonale kristne med muslimsk bakgrunn blir forfulgt av familie og samfunn. Selv om denne sosiale fiendtligheten øker, ble det ikke rapportert noen alvorlige episoder i fjor. Djiboutis forfølgelsesindeks ble derfor litt bedre. Regjeringens holdning mot ikke-muslimer generelt er preget av toleranse og respekt.

41. CUBA

Opp 1,5 poeng; fjorårets plassering: 38

Cuba er et eksempel på det vi kan kalle en "fallende" klatrer. Fallende klatrere er land hvor situasjonen i forhold til religiøs forfølgelse faktisk ble verre, men plasseringen går ned på forfølgelseslisten. Dette skyldes kun ytre faktorer, det vil si hva som har skjedd i andre land. For Cuba skyldes det situasjonen i Tunisia og Syria. Andre eksempler på fallende klatrere er: Saudi-Arabia, Somalia, Maldivene (på grunn av Afghanistan), Eritrea (på grunn av Pakistan), Kuwait og De Forente Arabiske Emirater (på grunn av Tyrkia og Marokko).

49. SRI LANKA

Ned 4 poeng; fjorårets plassering: 40

Effekten av at krigen mot de tamilske tigrene ble avsluttet, fortsatte å være merkbar på **Sri Lanka**. Kristne er ikke lenger i skuddlinjen mellom Singaleser-regjeringen og de tamilske opprørerne. Det ser også ut til at presset fra det lokale buddhistiske presteskapet og fra landsbyboere har avtatt litt – det har blitt rapportert færre hendelser. Vi har ingen rapporter om av kristne er blitt drept, dømt eller arrestert for sin tro. Den eneste bortførte personen på listen vår er Fr. Jim Browne som forsvant i 2006. Vi kjenner bare til en håndfull kristne som ble fysisk skadet, og bare noen få angrep på kirker.

Nye land på listen

50. MALAYSIA og RUSSLAND

Malaysia har alltid vært et splittet land; den vestlige delen av landet er svært islamsk der flere av delstatene har sharialover. Den østlige delen av landet (på øya Borneo) er mer animistisk og kristen. Selv om myndighetene offisielt ikke skal særbehandle noen religion, så er virkeligheten en annen.

Malaysiske myndigheter har en lang liste med ord som ikke kan brukes av noen annen religion enn islam. Det er nær sagt umulig for en muslim å endre sin tro. Regimet (og folket) har alltid hevdet at et etnisk Malay kun kan være muslimsk – enhver form evangelisering blant malayer er strengt forbudt. Å få tillatelse til å bygge kirker er nærmest umulig.

Det virker som om landet sakte går mot større ensretting. Landets sekulære lovgivning blir mer og mer underordnet islamske lover. Sekulære domstoler har overlevert saker om religiøse spørsmål til shariadomstoler. Det skjer en islamisering i den østlige delen av landet.

I løpet av siste år har det vært en stor konflikt mellom den malaysiske regjering og den katolske avisen *The Herald* om de kristnes bruk av ordet "Allah". Kristne i Malaysia har brukt dette ordet for "Gud" i flere hundre år.

Malaysias høyesterett avgjorde den 31. desember 2009 at kristne kunne bruke ordet likevel. Alle de kristne jublet, men muslimene ble rasende, og regjeringen anket straks domstolens avgjørelse. I januar 2010 førte situasjonen til flere angrep på kirker, noe som var ganske unikt i landets historie. Ni kirker ble enten ødelagt eller skadet, men det ble ikke rapportert om sårede. Heldigvis kom det ikke flere angrep på kirker eller troende, men atmosfæren er fremdeles spent.

Russland har en velkjent forfølgelseshistorie, særlig under det kommunistiske Sovetstyret, da kristne ble hardt forfulgt i Øst-Europa. Etter Sovjet-Unionens fall er det overraskende at en delt femtiendeplass tilhører Russland.

Lovgivningen i Russland definerer de grunnleggende prinsippene for religionsfrihet og trossamfunn, men de forskjellige trossamfunnene har ikke like rettigheter. I loven om samvittighetsfrihet (1997) blir bare fire "tradisjonelle" religioner anerkjent i Russland: Den russisk-ortodokse kirke, islam, buddhisme og jødedom. Statens embetsmenn støtter offentlig og beskytter den ortodokse kirke på bekostning av andre kristne trosretninger.

I løpet av 2010 var det flere alvorlige hendelser i Russland. Ti kristne ble arrestert og tre kirkeledere ble drept på grunn av sin tro.

Generelt sett opplever protestantene mange flere problemer enn de ortodokse, men av de tre martyrene var én ortodoks prest i Moskva. En annen var baptistpastor i St. Petersburg, og den tredje pinsepastor i Makhachkala (Dagestan). Hovedgrunnen for drapene på disse prestene var at de var "for aktive" i arbeidet blant omvendte muslimer.

Den religiøse diskrimineringen vokser, og av den grunn vokser forfølgelsen. Det var flere saker med steining av kristnes hjem og av graffiti-ord på kirker (ordet "SEKT"). Forfølgelsen varierer i regionene. Situasjonen er mer akutt i den sentrale og sørlige delen av Russland, mens det er mer frihet i Sibir og i det fjerne Østen.

Ikke bare staten (inkludert lokale myndigheter, FSB [tidligere KGB] og politiet) forfølger de kristne, men også muslimer i Dagestan. Mange som omvender seg til kristendommen, må praktisere sin tro i små, diskrete hjemmegrupper.

Land som er falt ut av listen

NORD-ØSTLIGE KENYA

Ned 1,0 poeng; fjorårets plassering: 50

80 prosent av **Kenyas** befolkning er kristne, men landet har noen nordlige og østlige deler hvor muslimer er i majoritet. Disse er de nord-østlige provinsene hvor muslimske boranaer og somaliere lever i den østlige delen av kystprovinsen hvor muslimske swahilier av blandet bantu og arabisk herkomst bor. I disse områdene blir kristne, og ikke minst troende med muslimsk bakgrunn, diskriminert og forfulgt. Indeksen vår over forfølgelse i dette området endret seg til det bedre i løpet av rapportperioden siden det bare ble meldt om noen få hendelser. I byen Moyale angrep, skadet og truet muslimer lokale kristne. Alle var medlemmer av en evangelisk kirke.

Tre andre utviklingstrekk er viktige for de fremtidige muslim-kristne relasjonene i landet. I 2010 fikk Kenya en ny grunnlov, hvor jurisdiksjonen til shariadomstoler ble utvidet til hele landet og rekkevidden ble utvidet. Kirkens motstand mot denne lovutviklingen ble sett negativt på av regjeringen, mens den muslimske støtten til den nye grunnloven ble varmt ønsket velkommen.

Kenyas muslimske befolkning (3,9 millioner) har blitt mer enn fordoblet i løpet av de 20 siste årene (manntallet for 2009). Rike personer og grupper endrer den lokale økonomi etter hvert som markedet er klar for å tjene muslimske interesser. Den muslimske befolkning i landet har også vokst gjennom tilstrømningen av somaliske flyktninger (2,4 millioner). For tiden er de konsentrert i de nordlige og østlige delene av landet og i Eastleigh, Nairobi.

Mens de somaliske rike slår seg sammen med de rike kenyanerne, rekrutterer islamistiske al-Shabaab-tilhengere fattige barn i hemmelighet for å slåss i Somalia. Det blir undervist i ekstrem islamisme, og frafalne somaliere og "vantro" kenyanere blir truet på livet. Kenyanske kristne bør være på vakt overfor denne utviklingen og tenke over konsekvensene.